

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ДИРЕКЦИЯ “БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО“

<http://www.justice.government.bg/>

СПИСЪК

НА НЕОБХОДИМИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО
- ОТ ЛИЦА ОТ БЪЛГАРСКИ ПРОИЗХОД,
- ОТ ЛИЦА, ОСИНОВЕНИ ОТ БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИН ПРИ УСЛОВИЯТА НА ПЪЛНО
ОСИНОВЯВАНЕ И
- ОТ ЛИЦА, НА КОИТО ЕДИНИЯТ РОДИТЕЛ Е БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИН ИЛИ Е
ПОЧИНАЛ КАТО БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИН

На основание - чл. 15 от Закона за българското гражданство

1. Молба по образец съгласно Приложение № 1 към Наредба № 1 от 19 февруари 1999 г. за прилагане на глава пета от Закона за българското гражданство /Наредба № 1/.

Молбата се подава лично в Министерството на правосъдието или в дипломатическото или консулското представителство в чужбина и трябва да бъде написана на български език. При подаването на молбата се провежда интервю по утвърден въпросник от министъра на правосъдието.

2. Документи, доказващи наличието на правно основание по чл. 15 от Закона за българското гражданство:

2.1. Лицата по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за българското гражданство представят официални документи, издадени от български или чуждестранни органи, с които молителят удостоверява, че има родствена връзка с поне едно лице – негов възходящ до трета степен включително, което е от български произход. Документите трябва да съдържат информация за имената на възходящия и родствената му връзка с молителя;

2.2. Лицата по чл. 15, ал. 1, т. 2 от Закона за българското гражданство представят официален препис от влязло в сила решение за допускане на пълно осиновяване и официален документ, че осиновителят е български гражданин;

2.3. Лицата по чл. 15, ал. 1, т. 3 от Закона за българското гражданство представят официален документ, издаден от съответната община или от Министерство на правосъдието, че единият родител е български гражданин или е починал като български гражданин.

3. Препис от акт за раждане или дубликат на удостоверение за раждане, издаден от съответния български или чуждестранен компетентен орган.

4. Свидетелство за съдимост от страната, чийто гражданин е молителят. Ако той пребивава постоянно или дългосрочно в Република България или в трета държава, представя свидетелство за съдимост и от местните компетентни органи, като за свидетелство за съдимост, издадено от държава-членка на Европейския съюз за лице, гражданин на друга държава-членка, се изисква заверка по съответния ред (заверка с „Апостил“).

В свидетелството за съдимост се посочва, че се издава за целите на производството по българското гражданство.

5. Документ от прокуратурата, че срещу молителя няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер, ако лицето пребивава постоянно или дългосрочно в Република България.

6. Медицински документ, издаден от лекарска консултативна комисия (ЛКК) на лечебното заведение, обслужващо лицето по местоживеене, удостоверяващ, че лицето не страда от остри заразни и инфекциозни заболявания по чл. 61, ал. 1 от Закона за здравето, психични заболявания по чл. 146, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за здравето. При липса на ЛКК документът се издава от общоболничната ЛКК на съответната болница. Този документ се издава от съответните чуждестранни органи, ако молителят живее в чужбина, като се изисква заверка по съответния ред (заверка с „Апостил“).

7. Декларации по образец съгласно приложения № 4 и № 4а към Наредба №1.

8. Официален документ, удостоверяващ промяната на имената, ако има такава, както и официален документ за идентичност на лице с различни имена.

В случай, че промяната на имената е извършена, поради сключен граждански брак на територията на Република България не се изисква представяне на документа. Дирекция "Българско гражданство" извършва служебна проверка в Национална база данни "Население", поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

9. Автобиография.

10. Актуална фотоснимка паспортен формат – 1 брой.

11. Фотокопии на документ, удостоверяващ самоличността на молителя.

12. Вносна бележка за платена държавна такса в размер на 300 лв. / 153,39 евро; за учащите се до 26 г. възраст - 100 лв. / 51,13 евро при представяне на Уверение от висше училище. Сумата се внася по сметка на Министерство на правосъдието, БНБ – ЦУ, **IBAN - BG09 BNBG 9661 3000 1737 01, BIC: BNBG BGSB**.

Документите, представени от заинтересуваните лица, в зависимост от чуждата държава, от която произхождат, трябва да отговарят на изискванията на съответните разпоредби на двустранните международни договори или на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., по които Република България е страна, или на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, както и да бъдат снабдени с преводи на български език, които се извършват и заверяват по предвидения от Правилника ред. Изискванията не се прилагат в случаите, когато се представят:

- Извлечения от актове за гражданско състояние, свързани с раждане, брак или смърт, издадени в съответствие с Конвенцията за издаване на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние, подписана на 8 септември 1976 г. във Виена;

- Официални документи, издадени от държава – членка на Европейския съюз, съгласно Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ, L 200/1 от 26 юли 2016 г.), с изключение на изискването за представяне на превод на български език за документи, издадени на официалния език на държавата членка, която ги издава.

Свидетелства за съдимост, издадени от държава-членка на Европейския съюз на нейни граждани, съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г., не следва да бъдат легализирани.

Свидетелства за съдимост, издадени от държава-членка на Европейския съюз за лица, граждани на друга държава-членка, е необходимо да бъдат легализирани по съответния ред.

Медицински документи, включително и издадените в държави-членки на Европейския съюз, следва да бъдат легализирани по съответния ред, тъй като тези документи не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г.